

Posudek bakalářské práce Lukáše Talpy „Vývoj spirituality Pražského společenství Kristova“

Psát bakalářskou práci o životě a proměnách vlastní církve, dokonce z pozice představitele této církve, to není jednoduchý úkol. Může se stát, že autorovi bude chybět akademický odstup od pojednávané problematiky, že bude příliš subjektivně ponořen do zpracovávaného tématu, aniž by psal buď oslavné dílo na plody vlastní práce nebo naopak byl příliš kritický k dění kolem sebe, do něhož je ponořen.

Lukášovi Talpovi se dosti šťastně podařilo se obou zmíněných krajností vyvarovat. Přes maximální zaangażovanost do života Pražského společenství Kristova se usilovně snaží o objektivní zhodnocení jak vzniku církve, zasazeného do mezinárodních souvislostí, tak jeho spirituality, včetně velké změny v nasměrování, kterou společenství prožilo před několika lety. Tento přerod a jeho blahodárné účinky v životě církve zřejmě byly impulsem, proč se Lukáš Talpa do psaní své práce pustil.

Po obsahové stránce práce přináší množství cenných informací o příčinách vzniku Pražského společenství Kristova. Práce je i přehledně rozčleněna a je psána čtivým způsobem. Pokud se týče používání pojmu spiritualita, je znát, že autor se potýká s obsahem pojmu, který pochází z katolického prostředí, není mu tudíž vlastní a má jisté potíže s jeho vymezením. Tak jsme svědky určité oscilace v tom, co pro Lukáše pojem spiritualita vlastně znamená. Je pravda, že co autor, to jiná definice spirituality, bylo by však metodologicky vhodné jednu z nich si přisvojit a té se nadále držet.

Je třeba zmínit dotazníkové šetření, pomocí kterého autor dopěl ke zpracovávaným informacím. Přes malý počet členů společenství je výsledek – zhruba polovina členů jsou respondenty v průzkumu – dosti úspěšný. Je dobře, že Lukáš Talpa vidí otazníky v životě církve i v jinak pozitivně hodnocené aktuální etapě. Relativně značná uzavřenost společenství, které v poslední době téměř nepřijímá nové členy, může signalizovat zárodek budoucích potíží.

Ale vraťme se k práci samotné, nepřísluší mi hodnotit církev na základě přečtené práce, bez vlastní zkušenosti. Jsem trochu zklamán formálním zpracováním práce, množství překlepů a drobných chyb přesahuje míru, kdy by to bylo možné přejít ruky mávnutím. Je znát, že práce vznikala v časové tísní.

Z tohoto důvodu hodnotím jinak poctivě a solidně napsanou práci známkou „velmi dobře“ (B).

V Praze dne 6.9.2009

Jan Lachman, Dr.
vedoucí práce

